

REGLUGERÐ RÁÐSINS (EB) nr. 448/98

frá 16. febrúar 1998

um viðbætur og breytingar á reglugerð (EB) nr. 2223/96 að því er varðar skiptingu óbeint mældrar fjármálaþjónustu (FISIM) innan evrópska þjóðhags- og svæðisreikningakerfisins (EPK) (*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 213. gr.,

með hliðsjón af drögum að reglugerð framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽²⁾,

með hliðsjón af álitum Peningamálastofnunar Evrópu ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til *efnfjarandi*:

Í reglugerð ráðsins (EB) nr. 2223/96 frá 25. júní 1996 um evrópskt þjóðhags- og svæðisreikningakerfi í bandalaginu ⁽⁴⁾ er viðmiðunarrámmi sameiginlegra staðla, skilgreiningar, flokkanir og bókhaldsreglur til að setja upp reikninga aðildarríkjanna samkvæmt tölfræðilegum kröfum Evrópubandalagsins til þess að fá niðurstöður sem bera má saman milli aðildarríkja.

Í 3. mgr. 2. gr. reglugerðar (EB) nr. 2223/96 er kveðið á um að ákvörðun um skiptingu óbeint mældrar fjármálaþjónustu, (FISIM) verði tekin eigi síðar en 31. desember 1997.

Laus þess vandamáls að úthluta óbeint mældri fjármálaþjónustu ætti að leiða til verulegra umbóta á aðferðafræði þjóðhags- og svæðisreikningakerfisins (EPK) og nákvæmari samanburðar á vergri landsframleiðslu (GDP) innan Evrópusambandsins.

Markmiðið með þessari reglugerð er að taka upp meginregluna um skiptingu óbeint mældrar fjármálaþjónustu og nákvæmar reglur um framkvæmd hennar.

^(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 58, 27.2.1998, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 123/1999 frá 24. september 1999 um breytingu á XXI. viðauka (Hagskýrslugerð) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 124, 21. 4. 1997, bls. 28.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 339, 10. 11. 1997.

⁽³⁾ Álitum var skilað 16. október 1997 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 310, 30. 11. 1996, bls. 1.

Meta þarf áhrif skiptingar óbeint mældrar fjármálaþjónustu og nákvæmra reglna um framkvæmd hennar með útreikningum sem aðildarríkin skulu gera samkvæmt prófunaraðferðum sem lýst er í III. viðauka við þessa reglugerð, á reynslutímabili sem er nægilega langt til að prófa hvort þessi skipting skilar áreiðanlegri niðurstöðum til að mæla rétt þá efnahagsstarfsemi sem um er að ræða en núverandi núllskipting.

Rétt er að framkvæmdastjórnin leggi fram, á grundvelli þeirra útreikninga sem gerðir eru á reynslutímabilinu, matskýrslur um gæði gagnanna, einkum aðgengileika þeirra, og greiningu á gæðum og magni að því er varðar stöðugleika gagnanna og hversu lengi hann varir og nákvæmni niðurstaðna að því er varðar mismunandi prófunaraðferðir.

Rétt er, ef áreiðanleiki niðurstaðna er metinn jákvætt, að framkvæmdastjórnin velji heppilegustu aðferð til skiptingar óbeint mældrar fjármálaþjónustu.

Í því tilviki að prófunaraðferðirnar gefi ekki áreiðanlegri niðurstöður til réttar mælingar á þeirri efnahagsstarfsemi sem um er að ræða en núverandi núllskipting er samt sem áður rétt að framkvæmdastjórnin leggi fyrir ráðið viðeigandi tillögu um breytingu á reglugerð (EB) nr. 2223/96.

Rétt er að ákvörðun um að skipta óbeint mældri fjármálaþjónustu til að finna vergar þjóðartekjur, sem notaðar eru við gerð fjárhagsáætlunar bandalagsins og vegna eigin þarfa þess, verði samþykkt samhljóða af ráðinu samkvæmt tillögu framkvæmdastjórnarinnar.

Með tilliti til stefnu bandalagsins að öðru leyti er ekki rétt að skipta óbeint mældri fjármálaþjónustu fyrr en framkvæmdastjórnin hefur valið þá aðferð sem nota skal til að skipta henni í því tilviki að talið sé að fengnar niðurstöður séu áreiðanlegri.

Samkvæmt dreiffræðisreglunni verður markmiðum þessarar reglugerðar betur náð á vettvangi bandalagsins en í aðildarríkjum vegna þess að aðeins framkvæmdastjórnin getur skipulagt nauðsynlega samræmingu á tölfræðiaðferðum til að reikna út og skipta óbeint mældri fjármálaþjónustu innan bandalagsins. Hins vegar ættu útreikningar og skiptingin sjálf, og einnig það kerfi sem þarf til að fylgjast með beitingu aðferðanna, að vera skipulögð á vettvangi aðildarríkjanna. Af þessum ástæðum er nauðsynlegt að mæla svo fyrir að þar til bært innlent yfirvald hafi aðgang að öllum tiltækum innlendum gögnum.

Samráð var haft við hagskýrsluáætlunarnefnd Evrópubandalaganna sem komið var á fót með ákvörðun 89/382/EBE, KBE ⁽⁵⁾ og hagskýrslunefndina um peningamál, fjármál og greiðslujöfnuð sem komið var á fót með ákvörðun 91/115/EBE ⁽⁶⁾, í samræmi við 3. gr. áðurnefndra ákvarðana.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Markmið

1. Markmiðið með þessari reglugerð er að koma á þeirri meginreglu að nota áreiðanlega aðferðafræði til að skipta óbeint mældri fjármálaþjónustu (FSIM) sem lýst er í I. viðauka við viðauka A við reglugerð (EB) nr. 2223/96.

2. Í þessu skyni skal breyta I. og II. viðauka í viðauka A við reglugerð (EB) nr. 2223/96 í samræmi við I. og II. viðauka við þessa reglugerð.

2. gr.

Aðferðir

1. Aðildarríkin skulu gera útreikninga í samræmi við þær aðferðir sem lýst er í III. viðauka við þessa reglugerð á reynslutímabilinu sem lýst er í 4. gr.

2. Á grundvelli mats á niðurstöðum þessara útreikninga skal, í samræmi við 5. gr., taka ákvörðun um þá aðferð sem á að nota við skiptingu óbeint mældrar fjármálaþjónustu.

3. gr.

Leiðir

1. Aðildarríkin skulu tryggja að nauðsynleg gögn eða þær áætlanir sem þarf til að gera þessa útreikninga verði þegar í stað afhent því innlenda yfirvaldi sem á að sjá um að gera þá útreikninga sem um getur í 1. mgr. 2. gr.

2. Innlenda yfirvaldið skal bera ábyrgð á söfnun þeirra viðbótargagna sem það telur nauðsynlegt vegna útreikninganna.

4. gr.

Afhending niðurstaðna útreikninga á reynslutímabilinu

Aðildarríkin skulu afhenda framkvæmdastjórninni niðurstöður þeirra útreikninga, sem um getur í 1. mgr. 2. gr., í samræmi við eftirfarandi áætlun:

Niðurstöður fyrir almanaksárin 1995, 1996, 1997 og 1998 skulu afhentar eigi síðar en 1. nóvember 1999.

Niðurstöður fyrir almanaksárið 1999 og endurskoðaðar niðurstöður fyrir almanaksárin 1995, 1996, 1997 og 1998 skulu afhentar eigi síðar en 1. nóvember 2000.

Niðurstöður fyrir almanaksárið 2000 og endurskoðaðar niðurstöður fyrir almanaksárin 1995, 1996, 1997, 1998 og 1999 skulu afhentar eigi síðar en 1. nóvember 2001.

Fyrstu áætlunartölur fyrir almanaksárið 2001 og endurskoðaðar niðurstöður fyrir almanaksárin 1995, 1996, 1997, 1998, 1999 og 2000 skulu afhentar eigi síðar en 30. apríl 2002.

5. gr.

Mat á niðurstöðum

1. Framkvæmdastjórnin skal, á grundvelli þeirra niðurstaðna sem um getur í 4. gr og eftir að hafa ráðfært sig við hagskýrsluáætlunarnefndina, leggja fram áfangaskýrslu fyrir 31. desember 2000 og lokaskýrslu fyrir 1. júlí 2002 til Evrópuþingsins og ráðsins með greiningu á gæðum og magni að því er varðar áhrif prófunaraðferðanna til að skipta og reikna út óbeint mælda fjármálaþjónustu eins og lýst er í III. viðauka.

2. Framkvæmdastjórnin skal, í samræmi við málsmeðferðina í 7. gr., gera nauðsynlegar ráðstafanir til að beita þessari reglugerð, þar með taldar ráðstafanir til að skýra og bæta þær prófunaraðferðir sem lýst er í III. viðauka.

3. Framkvæmdastjórnin skal, fyrir 31. desember 2002, eftir að hafa ráðfært sig við hagskýrslunefndina um peningamál, fjármál og greiðslujöfnuð og í samræmi við málsmeðferðina í 7. gr., taka upp þá aðferð sem nota skal við skiptingu óbeint mældrar fjármálaþjónustu ef niðurstöður endanlegrar matsskýrslu um áreiðanleika fenginna niðurstaðna á reynslutímabilinu eru jákvæðar.

4. Komist framkvæmdastjórnin að þeirri niðurstöðu, í endanlegri matsskýrslu sinni sem um getur í 1. mgr., að engin af prófunaraðferðunum til að úthluta óbeint mældri fjármálaþjónustu sé áreiðanlegri til réttar mælingar á efnahagsstarfseminni en núverandi núllskipting skal framkvæmdastjórnin, ef nauðsyn krefur, leggja fram viðeigandi tillögu til ráðsins um breytingu á reglugerð (EB) nr. 2223/96.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 181, 28. 6. 1989, bls. 47.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 59, 6. 3. 1991, bls. 19. Ákvörðuninni var breytt með ákvörðun 96/174/EB (Stjtið. EB L 51, 1. 3. 1996, bls. 48).

6. gr.

Afhending til framkvæmdastjórnarinnar

Frá 1. janúar 2003 skulu aðildarríkin afhenda framkvæmdastjórninni niðurstöður þeirra útreikninga sem gerðir eru samkvæmt þessari reglugerð sem hluta af þeim töflum sem um getur í 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 2223/96.

7. gr.

Málsmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar hagskýrslu-áætlunarnefndarinnar sem hér á eftir nefnist „nefndin“.

2. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álitinu á drögunum innan þeirra tímamarka sem formanni er heimilt að setja eftir því hversu brýnt málið er.

Álitid skal samþykkt með þeim meirihluta sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 148. gr. stofnsáttmála Evrópubandalagsins þegar um er að ræða ákvarðanir sem ráðinu ber að samþykka að tillögu framkvæmdastjórnarinnar. Atkvæði fulltrúa aðildarríkjanna í nefndinni veða eins og mælt er fyrir um í þeirri grein. Formaðurinn greiðir ekki atkvæði.

3. a) Framkvæmdastjórnin skal samþykka fyrirhugaðar ráðstafanir séu þær í samræmi við álit nefndarinnar.

b) Séu fyrirhugaðar ráðstafanir ekki í samræmi við álit nefndarinnar, eða skili nefndin ekki álit, ber framkvæmdastjórninni án tafar að leggja tillögu fyrir ráðið um þær ráðstafanir sem gera skal. Ráðið tekur ákvörðun með auknum meirihluta.

Hafi ráðið ekki aðhafst innan þriggja mánaða skal framkvæmdastjórnin samþykka fyrirhugaðar ráðstafanir.

8. gr.

Undantekningar

Þrátt fyrir þessa reglugerð:

1. skal ráðið, að tillögu framkvæmdastjórnarinnar, samþykka samhljóða ákvörðun um að úthluta óbeint mældri fjármálaþjónustu til að finna vergar þjóðartekjur sem notaðar eru við gerð fjárhagsáætlunar bandalagsins og eigin tekjustofna;

2. skal ekki skipta óbeint mældri fjármálaþjónustu vegna annarra markmiða bandalagsins fyrr en framkvæmdastjórnin hefur samþykkt þá aðferð sem nota skal við skiptingu hennar í samræmi við 3. mgr. 5. gr.

9. gr.

Lokaákvæði

Reglugerð þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 16. febrúar 1998.

Fyrir hönd ráðsins,

G. BROWN

forseti.

I. VIÐAUKI

BREYTINGAR Á VIÐAUKA A VIÐ REGLUGERÐ (EB) NR. 2223/96 OG I. VIÐAUKA Í HONUM

1. kafli

1.13,
d-liður fimmtu
málgreinar

Eyða skal á eftir: „Í evrópska þjóðhags- og svæðisreikningakerfinu (EPK) eru einnig margir sértækir samningar, t.d.“

„skráning á notkun óbeint mældrar fjármálaþjónustu sem aðföng hugsaðs geira eða hugsáðrar atvinnugreinar.“

Setja skal í staðinn:

„skipting notkunar óbeint mældrar fjármálaþjónustu, á notendageira/atvinnugreinar.“

1.25,
önnur málgrein

Eftirfarandi lið er bætt við á eftir „Helsti munurinn á hugtökum er“:

„i) notkun óbeint mældrar fjármálaþjónustu er nú skipt á notendageira/ atvinnugreinar í stað hugsáðs geira (atvinnugreinar). Af þessu leiðir að notkun óbeint mældrar fjármálaþjónustu er ekki lengur samkvæmt vengju skráð að öllu leyti sem aðföng, heldur getur einnig verið um að ræða neyslu og útflutning. Þetta felur í sér að innflutningur á óbeint mældri fjármálaþjónustu getur einnig átt sér stað.“

3. kafli

3.63

Eyða skal öllum texta frá upphafi og til og með „...er metið á grundvelli umboðslauna sem krafist er“ í lok fjórðu málgreinar.

Setja skal í staðinn:

„J. Fjármálaþjónusta (að meðtalinni váttryggingaþjónustu og lífeyrissjóðaþjónustu)

Fjármálaþjónusta (að undanskilinni váttryggingaþjónustu og lífeyrissjóðaþjónustu) tekur til:

a) fjármálaþjónustu sem fjármála-fyrirtæki skuldfæra beint á viðskiptamenn sína og er mæld sem samtala skuldfærðra gjalda og umboðslauna.

	<p>Fjármálafyrirtæki geta skuldfært sérstaklega fyrir þá þjónustu sem þau veita. Veiting slíkrar þjónustu er metin á grundvelli skuldfærðra gjalda og umboðslauna;</p> <p>b) óbeint skuldfærðrar og óbeint mældrar fjármálaþjónustu.</p> <p>Fjármálafyrirtæki veita þjónustu sem þau skuldfæra ekki sérstaklega þóknun og umboðslaun fyrir. Þau greiða þeim sem lána þeim fé lægri vexti en þau myndu annars gera og taka hærri vexti af þeim sem taka lán hjá þeim.</p> <p>Af þessu leiðir að framleiðsla óbeint mældrar fjármálaþjónustu skapast af stýringu fjármálafyrirtækja á lánnum og innstæðum sem þau stjórna vöxtum á, en hins vegar er engin fjármálaþjónusta á verðbréfum öðrum en hlutabréfum.</p> <p>Framleiðsla undirgeira S122 (aðrar fjármálastofnanir) og S123 (aðrar fjármálastofnanir að undanskildum váttryggingafyrirtækjum og lífeyrisjóðum) að undanskildum fjárfestingasjóðum er metin á grundvelli raunverulegs mismunar á gjaldföllnum og útistandandi vöxtum og „viðmiðunar“-vöxtum. Fyrir þá sem fjármálafyrirtækin lána fé, hvort sem þeir búa í landinu eða ekki, er hún metin eftir mismun raunvaxta sem teknir eru af lánnum og þeirrar upphæðar sem greidd væri ef viðmiðunarvextir væru notaðir. Fyrir þá sem fjármálafyrirtækin taka fé að láni hjá, hvort sem þeir búa í landinu eða ekki, er hún metin eftir mismun þeirra vaxta sem þau fengju ef viðmiðunarvextir væru notaðir og þeirra virku vaxta sem þau í raun fá.</p> <p>c) fjármálaþjónustu sem seðlabanki veitir.</p> <p>Ekki má taka seðlabanka með við útreikning á óbeint mældri fjármálaþjónustu: framleiðsla hennar er mæld sem heildarkostnaður.“</p>
--	--

3.70, j-liður

<p><i>Eyða skal eftirfarandi:</i></p> <p>„aðeins vegna heildarefnahags: öll óbeint mæld fjármálaþjónusta sem veitt er af þeim sem búa í landinu.“</p>	<p><i>Setja skal í staðinn:</i></p> <p>„notkun óbeint mældrar fjármálaþjónustu frá þeim sem búa í landinu.“</p>
---	---

3.70.

Bæta skal við:

„k) Eftir venju ætti að skipta framleiðslu seðlabankans að fullu milli aðfanga annarra fjármálafyrirtækja (undirgeirar S122 — S123).“

3.76, e-liður

Bæta skal við: „fjármálaþjónusta beint skuldfærð;“
 „og sá hluti óbeint mældrar fjármálaþjónustu sem heimili nota vegna neyslu;“

3.142, h-liður

Bæta skal við strax á eftir „fjármálaþjónusta sem nemur beinum umboðslaunum og gjöldum;“ setningunni:
 „og sá hluti óbeint mældrar fjármálaþjónustu sem notuð er af þeim sem búa ekki í landinu;“

4. kafli

4.51, önnur málsgrein

Eyða skal:

„Þar sem virði þjónustu sem fjármálastofnanir veita er ekki skipt milli viðskiptamanna eru raunverulegar vaxtagreiðslur til eða frá fjármálastofnunum ekki leiðréttar til að taka út það álag sem samsvarar innifalinni þóknun til fjármálafyrirtækjanna. Nauðsynlegt er að hafa leiðréttingarlið á reikningi yfir skiptingu frumtekna fjármálafyrirtækis og hugsaðrar atvinnugreinar, sem öll framleiðsla fjármálaþjónustu er samkvæmt venju færð á sem aðföng.“

Setja skal í staðinn:

„Þar sem virði þjónustu sem veitt er af fjármálastofnunum er skipt milli viðskiptamanna þarf að leiðrétta raunverulegar vaxtagreiðslur til eða frá fjármálastofnunum til að taka út það álag sem samsvarar innifalinni þóknun til fjármálafyrirtækjanna. Upphæð vaxta sem lántakendur greiða fjármálafyrirtækjum verður að lækka um áætlað virði gjaldfallinna gjalda en hækka verður upphæð vaxtakrafna innstæðueigenda á samsvarandi hátt. Með þessi gjöld er farið sem greiðslur fyrir þjónustu sem fjármálafyrirtækin veita viðskiptamönnum sínum en ekki sem vaxtagreiðslur.“

8. kafli

8.09

SKÝRINGAR

Bæta skal við: Tölum A.I.1 og A.I.2 sem sýna hvaða áhrif skipting óbeint mældrar fjármálaþjónustu hefur á tölurnar sem sýndar eru í 8. kafla, „Reikningakerfi og stöðuliðir“ (talnadæmi).

8.14

Eyða skal:

„Þar sem óbeint mældri fjármálaþjónustu er ekki skipt á notendageira, er farið með allt virði framleiðslu óbeint mældrar fjármálaþjónustu sem aðföng hugsaðs geira með enga framleiðslu og neikvæðan virðisauka jafnstóran aðföngum en með gagnstæðu formerki. Á þennan hátt er virðisauki allra geira og atvinnugreina til samans minnkaður í heild um þessa upphæð. Til að auðvelda framsetningu reikninga er mögulegt að setja ekki inn viðbótardálk fyrir hugsaða geirann, heldur reikna með samsvarandi tölu í dálkinum fyrir heildarefnahag.“

Setja skal í staðinn:

„Þar sem óbeint mældri fjármálaþjónustu er skipt á notendageira eru ákveðnir hlutar vaxtagreiðslna endurflokkaðir sem greiðslur fyrir þjónustu. Þessi endurflokkun hefur áhrif á virði framleiðslu og aðfanganotkunar (og einnig á virði innflutnings, útflutnings og neyslu).“

8.24

Eyða skal:

„Þar sem óbeint mældri fjármálaþjónustu er ekki skipt á notendageira sýna færslur fyrir vexti raunverulega vexti, gjaldfallna og útistandandi. Leiðrétting er gerð á aðföngum í dálkinum fjármálafyrirtæki (með neikvæðu formerki) og í dálkinum hugsaður geiri (með jákvæðu formerki). Til að auðvelda framsetningu reikninga er mögulegt að setja ekki inn viðbótardálk fyrir hugsaða geirann, heldur sýna samsvarandi tölu í dálkinum fyrir heildarefnahag.“

Setja skal í staðinn:

„Þar sem óbeint mældri fjármálaþjónustu er skipt á notendageira samsvarar liðurinn „vextir“, á reikningi fyrir skiptingu frumtekna, gjaldföllnum og útistandandi vöxtum eftir að óbeint mæld fjármálaþjónusta hefur verið dregin frá raunverulegum skuldum lántakenda og bætt við raunverulegar kröfur lánveitenda.“

9. kafli

9.25, a-liður

Eyða skal:

„í aðfanganotkun atvinnugreina er innifalin notkun óbeint mældrar fjármálaþjónustu sem er skráð á hugsaða atvinnugrein (sjá lið 9.33),“

9.25, b-liður

Eyða skal:

„að frádreginni notkun óbeint mældrar fjármálaþjónustu (skráð á hugsaða atvinnugrein, sjá lið 9.33.)“

9.33

Eyða skal:

„Í öllum töflum yfir framboð og ráðstöfun er atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins (NACE, 1. endurskoðun) útvíkkuð með hugsaðri atvinnugrein fyrir notkun óbeint mældrar fjármálaþjónustu. Í töflunni yfir framboð eru engar færslur skráðar fyrir þessa atvinnugrein. Í ráðstöfunartöflunni er heildarnotkun óbeint mældrar fjármálaþjónustu skráð sem aðfanganotkun þessarar hugsuðu atvinnugreinar. Þar sem engar aðrar færslur eru fyrir þessa atvinnugrein er nettórekstrarafgangur hennar neikvæður um upphæð sem nemur aðfanganotkun hennar, allir aðrir liðir í virðisauka hennar eru núll. Af því leiðir að brúttó virðisauki hennar í heild er jafn (neikvæðum) nettórekstrarafgangi hennar.“

Tafla A.I.2 — Áhrif skiptingar óbeint mældrar fjármálaþjónustu aðeins milli hugsaðra geira

Reikningar	Uppruni													Reikningar								
	Alls	Vörur og þjónusta (uppruni)	S.2	S.1	S.15	S.14	S.13	S.12	S.11	Nafngildi	Færslur og síðulíðir	Nafngildi	S.11		S.12	S.13	S.14	S.15	S.1	S.2	Vörur og þjónusta (ráðstöfun)	Alls
I. Framleiðslureikningur	48										P.1 Framleiðsla	48							48		48	I. Framleiðslureikningur
											P.2 Aðfanganotkun	48							48		48	
											B.1 Virðisauki/erl. staða	-48		48					-48		48	
II.1.1. Reikningur yfir tekjuna myndun											B.1 Rekstrarafgangur	-48		48					-48		48	II.1.1. Reikningur yfir tekjuna myndun
II.1.2. Reikningur yfir skiptingu frumtekna	222		16	206	7	17	39	77	66		D.41 Vextir							222		222	II.1.2. Reikningur yfir skiptingu frumtekna	
											P.119 Leiðrétting vegna óbeint mældrar fjármálaþjónustu	48						48		-48		
											B.5 Staða frumtekna	-6	-2	16	-27	48	-41		-6		-6	
											B.6 Raðstöfunarte kjur	-6	-2	16	-27	48	-41		-6		-6	
II.2. Reikningur yfir annars stígs skiptingu frumtekna											B.8n Spamaður, nettó/erl. staða	6	-6	-2	16	-27	48	-41				II.2. Reikningur yfir annars stígs skiptingu frumtekna
II.4. Notkun tekjureiknings																						II.4. Notkun tekjureiknings

II. VIÐAUKI

BREYTING Á II. VIÐAUKA Í VIÐAUKA A VIÐ REGLUGERÐ (EB) nr. 2223/96

Eftirfarandi texta er eytt úr þriðja málslið í fyrstu málsgrein 11. liðar:

„; útistandandi eignatekjur að frádregnum gjaldföllum vöxtum, að undanskildum öllum útistandandi eignatekjum af eigin fjármagni“.

III. VIÐAUKI

ÚTREIKNINGUR Á ÓBEINT MÆLDRI FJÁRMÁLAÞJÓNUSTU

1. ÚTREIKNINGUR Á FRAMLEIÐSLU ÓBEINT MÆLDRAR FJÁRMÁLAÞJÓNUSTU EFTIR GEIRUM S122 OG S123

a) Tölfræðileg gögn sem krafist er

Fyrir hvorn undirgeira S122 og S123 ⁽¹⁾ er nauðsynlegt að nota töflu yfir meðalstofna lána, innstæður (skipt eftir notendageirum) og þau verðbréf, að undanskildum hlutabréfum, sem gefin hafa verið út af fjármálfyrirtækjum á tímabilinu (að meðaltali fjórir ársfjórðungar) og áfallna vexti, eftir að vaxtastyrkjum hefur verið skipt að nýju milli raunverulegra viðtakenda svo sem skilgreint er í evrópska þjóðhags- og svæðisreikningakerfinu frá 1995.

b) Val viðmiðunarvaxta

Á efnahagsreikningi fjármálfyrirtækja sem falla undir S122 og S123 verður að sundurliða lán og innstæður hjá innlendum einingum til að greina á milli lána og innstæðna:

- sem eru milli banka (þ.e. innan stofnanaeininga sem tilheyra geirum S122 og S123);
- sem eru hjá stofnanaeiningum í notendageirunum (S11 — S124 — S125 — S13 — S14 — S15) (nema hjá seðlabönkum).

Þessu til viðbótar ætti að sundurliða lán og innstæður í öðrum heimshlutum (S2) í lán og innstæður hjá fjármálfyrirtækjum erlendis og lán og innstæður hjá öðrum einingum erlendis.

Á fimm ára reynslutímabilinu skulu aðildarríkin bera saman árangur af skiptingu óbeint mældrar fjármálaþjónustu með því að nota innri viðmiðunarvexti sem reiknaðir eru út samkvæmt eftirfarandi fjórum aðferðum:

Aðferð 1

Til að finna óbeint mælda fjármálaþjónustu-framleiðslu innlendra fjármálfyrirtækja eftir hagkerfisgeira eru „innri“ viðmiðunarvextir reiknaðir sem hlutfall útistandandi vaxta af lánum milli S122 og S123 og lánastofna milli S122 og S123.

Útistandandi vextir af lánum milli S122 og S123
stofnar lána milli S122 og S123

Aðferð 2

Til að finna framleiðslu í óbeint mældri fjármálaþjónustu hjá innlendum fjármálfyrirtækjum eftir hagkerfisgeirum eru „innri“ viðmiðunarvextir reiknaðir sem vegið meðaltal vaxta af bæði millibankalánum og verðbréfum öðrum en hlutabréfum sem gefin eru út af fjármálastofnunum. Vægisstuðlarnir eru staða stofna undir liðnum lán milli innlendra fjármálfyrirtækja sem tilheyra S122 og S123 og verðbréfa, annarra en hlutabréfa sem gefin eru út af innlendum fjármálfyrirtækjum sem tilheyra S122 og S123.

⁽¹⁾ Fjármálfyrirtækin sem taka á tillit til eru geirarnir S122 (aðrar peningalegar fjármálastofnanir) og S123 (önnur fjármálfyrirtæki nema váttryggingafyrirtæki og lífeyrissjóðir), að undanskildum fjárfestingasjóðum.

útistandandi vextir af lánum milli S122 og S123
 + vextir af verðbréfum öðrum en hlutabréfum útgefnunum af S122 og S123
 stofnar lána milli S122 og S123
 + verðbréf önnur en hlutabréf útgefnunum af S122 og S123

Ef stofnanaeiginleikar innlenda bankakerfisins gera ekki kleift að reikna út þetta hlutfall (t.d. vegna þess að bankar gefa ekki út önnur verðbréf en hlutabréf) ætti að nota annað viðmiðunarhlutfall. Það hlutfall má reikna út með því að nota hlutabréf og vaxtaflæði eigna (að frátöldum lánum)/skuldum (að frátöldum innstæðum) þar sem lánstíminn kemst næst því sem er á skuldum á efnahagsreikningum fjármálafyrirtækja sem tilheyra S122 og S123.

Aðferð 3

Til að finna framleiðslu í óbeint mældri fjármálaþjónustu hjá innlendum fjármálafyrirtækjum eftir stofnanaeigirum má nota tvö viðmiðunarhlutföll, annað fyrir skammtímaviðskipti (reiknað út eftir aðferð 1) og hitt fyrir langtímaviðskipti (með því að nota útgefnun hlutföll fyrir verðbréf önnur en hlutabréf með lánstíma sem samsvarar lánstíma langtímaskulda á efnahagsreikningnum).

Aðferð 4

Til að finna framleiðslu í óbeint mældri fjármálaþjónustu hjá innlendum fjármálafyrirtækjum eftir stofnanaeigirum er „innra“ viðmiðunarhlutfallið reiknað út samkvæmt þeim þremur valkostum sem fara hér á eftir:

- sem meðaltal vaxtahlutfalla af lánum og innstæðum sem eru hjá stofnanaeigirum í innlendu stofnanaeigirunum (S124 — S125 — S11 — S13 — S14 — S15) (nema í seðlabönkum);
- sem meðaltal af meðaltali vaxtahlutfalls af lánum og innstæðum sem eru í innlendu notendageirunum (S124 — S125 — S11 — S13 — S14 — S15) (nema í seðlabönkum) og innifalins vaxtahlutfalls sem reiknað er út eftir aðferð 1;
- sem meðaltal af meðaltali vaxtahlutfalls af lánum og innstæðum sem eru í innlendu notendageirunum (S124 — S125 — S11 — S13 — S14 — S15) (nema í seðlabönkum) og innifalins vaxtahlutfalls sem reiknað er út eftir aðferð 2.

Til að ákvarða innflutning og útflutning á óbeint mældri fjármálaþjónustu er notað viðmiðunarhlutfall sem er meðaltal millibankahlutfalls sem er vegið eftir stöðu stofna undir liðunum „lán milli annars vegar S122 og S123 og hins vegar erlendra fjármálafyrirtækja“ og „inneignir milli annars vegar S122 og S123 og hins vegar fjármálafyrirtækja erlendis“ sem eru á efnahagsreikningum fjármálafyrirtækjanna.

Þetta reiknaða vaxtahlutfall er „ytra“ viðmiðunarhlutfall sem er notað til að reikna út útflutning og innflutning á óbeint mældri fjármálaþjónustu.

Á reynslutímabilinu ætti að gera útreikningana þannig að greint sé á milli innra og ytra viðmiðunarhlutfalls bæði á grundvelli aðseturs þeirra fjármálafyrirtækja sem þátt taka í viðskiptunum og á grundvelli þeirra gjaldmiðla sem notaðir eru við þessi viðskipti.

Aðildarríkin skulu veita hagstofu Evrópubandalaganna allar þær tölfræðilegu upplýsingar sem notaðar eru við þá aðferð sem beitt er.

c) Nákvæm sundurliðun óbeint mældrar fjármálaþjónustu eftir stofnanaeigirum

Fyrir hvern stofnanaeigra er nauðsynlegt að hafa eftirfarandi töflu yfir lán og innstæður hjá innlendum fjármálafyrirtækjum:

	stofnar	útist. vextir		stofnar	gjaldf. vextir
Lán veitt af innlendum fjármálafyrirtækjum.	S 122 S 123		Innst. hjá innlendum fjármálafyrirtækjum	S 122 S 123	

Óbeint mæld fjármálaþjónusta alls eftir stofnanaeigra er fengið sem samtala óbeint mældrar fjármálaþjónustu vegna lána sem eru veitt til stofnanaeigirans og óbeint mældrar fjármálaþjónustu fyrir innstæður stofnanaeigirans.

Óbeint mæld fjármálaþjónusta vegna lána sem eru veitt til stofnanaeigirans = útistandandi vextir af lánum – (lánastofnar × „innra“ viðmiðunarhlutfall)